

ledes, som det lod til, at den ærede Minister og det ærede Medlem fra Sønderjysk Højmark ønskede, saa har Lovforslaget et saadant Forspring fremfor dem, der have nedlagt Indsigelse imod denne Bane, at det vil være vanskeligt at komme dens Forsvarere i Tale. Kunne imidlertid de forskjellige Kommuner, som ligge i den omhandlede Egn, ikke forene deres Interesser, er jeg bange for, at dette Baneanlæg, som her er foreslaaet, den østlige Linie med en saa stor Bue ud imod Odense Fjord, ikke kan forrente sig, og jeg indestaar ikke Thinget for, at der ikke om nogle Aar vil komme en lignende Begjæring, som vi have set fra Randers-Grenaegnen, om Staten ikke vil være saa venlig at overtage ogsaa denne Bane. Jeg kjender ogsaa Noget til Forholdene paa den her omhandlede Egn, og jeg frygter for, at noget Saadant kan ske. Men i saa Fald ønsker jeg at have min Ryg fri; jeg har advaret Thinget i Tide.

Formanden (R r a b b e): Det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds har begjæret Ordet for tredje Gang. Dertil hører Thingets Samtykke. Under Forudsætning heraf (Ophold) har det ærede Medlem Ordet.

Højmark: Jeg vil først tillade mig at tilføje en Bemærkning, som jeg glemte før overfor det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Koch). Det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg ikke havde omdelt et Kort til alle ærede Medlemmer angaaende denne Bane; men dersom det ærede Medlem fra Odense havde hørt, hvad jeg sagde, da jeg sidst havde Ordet, vilde han have vidst, at jeg udtalte, at disse Kort allerede for 4—5 Dage siden vare sendte fra Odense, men at de paa Grund af Besforholdene ikke vare komne hertil. Jeg tror altsaa, at jeg i saa Henseende er sagesløs. — Naar jeg forlangte Ordet, var det nærmest for at gjøre en Bemærkning til det ærede Medlem fra Bogense (Bernsen). Det ærede Medlem troede formodentlig at kunne fræmme Thinget fra at vedtage dette Lovforslag ved at henvise til Begivenheden med Randers-Grenaafelskabet, men naar jeg oplyser, at den foreslaaede Linie er 4,9 Mil, og den direkte Linie er 4,3 Mil, og at Banen altsaa kun bliver 0,6 Mil længere og derved kommer til at tage alle de Sogne med i den østlige Del af Jyn, skulde det dog være underligt, om denne Forlængelse af en halv Mil skulde bringe Banen til at betale sig mindre godt. At alle disse Sogne komme med, vil dog neppe kunne have denne Virkning. Jeg tror ikke, at dette Strømmebillede vil gjøre Mange saa forferdelig bange.

Berg: Det ærede Medlem fra Bogense (Bernsen) vilde have sin Ryg fri, naar man om nogle Aar finder paa at komme til Staten med et Forlangende om at slyde Penge til denne

Bane. Det glæder mig at kunne udtale, at jeg i denne Sag staar paa samme Maade som det ærede Medlem. Det er imidlertid muligt, at det ærede Medlems Bemærkninger da vilde komme til det ærede Medlem og sige — jeg tænker mig, at det vil gaa saaledes til —: Ja, nu have vi faaet denne Bane, vi androge rigtignok imod den, fordi vi troede, at den anden vilde være nok saa behagelig; men da den nu er kommen, og vi have sparet de Penge, som vi ellers havde tegnet, og vi se, at vi have ligesaa megen Nytte af den østlige som af den vestlige Linie, saa at vi ere glade ved Banen, kunde vi egentlig godt lide, at Statskassen hjalp nu disse østlige Egne, som dengang, paa Grund af vor Modstand, maatte bære Udgifterne ved den, og da vi have en Repræsentant — jeg forudsætter, at det ærede Medlem vil vedblive at være Repræsentant for Bogense — der tidligere har viist, at han er meget villig til at imødekomme saadanne private Forlangender paa Statskassens Vegne, saa haabe vi ogsaa, at han her vil gjøre det —, saa indestaar jeg ingenlunde for, at det gode Hjerte ikke løber af med det ærede Medlem, saa at han gaar hen og gjør, som han har gjort tre Gange fornyligt, hvormeget han nu end vil have sin Ryg fri. Nei, den høitærede Minister skal give os Sikkerheden for at have Ryggen fri, og hvis han ikke kan, saa skulde vi se at faae et Folkething, som i saa Henseende holder lidt paa Principer. Saa tror jeg nok, at vi faae Ryggen fri for den Slags Forlangender; thi der er aldrig kommet noget mindre fordringsfuldt Forslag til os om en Bane end dette. Der er i det ikke en Tøddel, ikke en Linie, ikke en Stavelse, der fra nogen Side giver nogen som helst Berettigelse for Nogen, der faar med dette Baneanlæg at gjøre, til at vente, at her skulde kunne ventes senere at vilde blive ydet Noget, saa jeg tror, at vi have overmaade let ved her at faae Ryggen fri. — En Bemærkning vil jeg dog gjerne gjøre til min ærede Kollega fra Bogense (Bernsen) angaaende den fredsommelige Tale, han førte om Mæglingen imellem de stridende Parter. Denne Bane har jo i Aaringer været projekteret, den har i de sidste Aaringer endogsaa været meget stærkt oppe; men hvorfor i Alverden har man da ikke søgt at bløde enig derom og faae en saadan Mægling bragt istand ved Forhandlinger i Aamtsraadet? Det ærede Medlem har jo havt meget god Leilighed til at gjøre sin Indflydelse gjælbende der. Enhver Sag maa jo imidlertid have en Ende, og da det har viist sig, at man ikke vil have nogen Mægling, men at man vil have Sagen afgjort paa denne Maade, er det et Spørgsmaal, om vi ikke ved at bide paa Krogen, som det ærede Medlem har kastet ud til os, — der ligger ikke nogen Bagtanke hos det ærede Medlem, det er sikkert nok — ikke egentlig, uden at vide af det, alligevel vilde komme ud i Suppedasen, idet man saa siger til os, at